

Μια παράξενη ψαριά

(Τα εποπικά του μαθήματος θα πρέπει να τοποθετηθούν στον φανελοπίνακα με τη σειρά που αναφέρονται στο μάθημα. Θα προσέξεις πως κάποια από τα εποπικά χρησιμοποιούνται επανειλημμένα στα Μαθήματα 1-5.)

1. Ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης ψαρεύουν
2. Πετονιά ψαρέματος με αγκίστρι
3. Μεγάλος στρογγυλός σωρός από λάσπη
4. Κλειδιά
5. Βιβλικό εδάφιο
6. Λεωφορείο της εκκλησίας
7. Πινακίδα Βιβλικής κατασκήνωσης
8. Ο Τσάρλυ όρθιος
9. Ο Κοκκινομάλλης όρθιος
10. Χρηματοκιβώτιο
11. Ομάδα κατασκηνωτών
12. Μικρά σπίτια
13. Ομάδα αγοριών
14. Μάικ ο μπρατσαδόρος
- 14^α Μάικ ο μπρατσαδόρος
15. Βαλίτσες και υπνόσακοι
16. Θεός Τζεφ
- 16^α Θεός Τζεφ
17. Διόροφα κρεβάτια
18. Κλειδιά
19. Τραπεζαρία
20. Ο Τσάρλυ ξαπλωμένος

Ήταν από εκείνα τα απογεύματα του καλοκαιριού που είναι σχεδόν αδύνατον να κάνεις οτιδήποτε άλλο εκτός από το να πας για ψάρεμα. Ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης ξάπλωσαν τεμπέλικα στην ακροποταμιά (τοποθέτησε Τσάρλυ και Κοκκινομάλλη, 1).

«Για φαντάσου,» είπε ο Κοκκινομάλλης, καθώς πετούσε την πετονιά του στο νερό, «αύριο θα πάμε στην κατασκήνωση! Ελπίζω να είναι τόσο όμορφα όπως μου το έχεις πει.»

Ο Τσάρλυ χαμογέλασε κοιπάζοντας το ποτάμι το οποίο έλαμπε κάτω από το δυνατό φως του ήλιου. «Και βέβαια είναι, Κοκκινομάλλη. Είναι καλύτερο από οτιδήποτε άλλο έχεις κάνει!»

«Εννοείς πως είναι καλύτερο από το Κυριακό σχολείο ή το Θερινό σχολείο;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης.

«Όχι, είναι σχεδόν το ίδιο,» απάντησε ο Τσάρλυ, «αν εξαιρέσεις βέβαια το κολύμπι, τις βαρκάδες, τα αθλήματα και όλα αυτά.»

«Πω, πω, ακούγεται τέλειο!» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Πιστεύεις πως θα μας αφήσουν να κοιμηθούμε στο ίδιο σπιτάκι;»

«Το ελπίζω,» απάντησε ο Τσάρλυ. «Εξάλλου, αισθάνομαι υπεύθυνος για σένα. Θυμάσαι τη μέρα που συναντηθήκαμε για πρώτη φορά;»

«Και βέβαια,» είπε ο Κοκκινομάλλης και ξεκαρδίστηκε στα γέλια. «Κατέβαινες την οδό Σλόκαμ λες και σου ανήκε ο κόσμος. Προσπάθησα να σε τρομάξω να φύγεις. Μάντεψε, είχα zhλέψει το ωραίο σου ποδήλατο.»

Γέλασαν και οι δύο. Είχαν συναντηθεί μόλις πριν ένα χρόνο στην οδό Σλόκαμ. Μιλούσαν συχνά για όσα είχαν συμβεί πριν ο Κοκκινομάλλης δεχτεί τον Κύριο σαν προσωπικό του Σωτήρα. Θυμόταν τότε που ο Κοκκινομάλλης έσπασε το καλάμι ψαρέματος του Τσάρλυ και πως εκείνος είχε κρύψει τα σπασμένα κομμάτια κάτω από μια στοίβα με φύλλα. Έπειτα ο Τσάρλυ είχε προσπαθήσει να μιλήσει στον Κοκκινομάλλη για την πίστη του στον Ιησού Χριστό. Ήθελε πραγματικά να γίνει αληθινός ιεραπόστολος για το Θεό. Αλλά το να γίνεις ιεραπόστολος ήταν το πιο δύσκολο πράγμα που είχε ποτέ να κάνει ο Τσάρλυ. Μόνο όταν έσωσε τον Κοκκινομάλλη από βέβαια πνιγμό εκείνος «δέχτηκε» να ακούσει αυτά που ο Τσάρλυ ήθελε να του πει. Έπειτα ο Κοκκινομάλλης πήγε στο Θερινό σχολείο μαζί με τον Τσάρλυ κι εκεί δέχτηκε τον Χριστό ως προσωπικό του Σωτήρα. Ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης έγιναν από τότε οι καλύτεροι φίλοι. Και το καλύτερο απ' όλα, ο Κοκκινομάλλης θα πήγαινε στη Βιβλική κατασκήνωση. (Ο δάσκαλος μπορεί να προσθέσει εδώ σκηνές από το Ο ΤΣΑΡΛΙ τόμος 1.)

«Χαίρομαι πολύ που πίστεψες στον Χριστό,» είπε ο Τσάρλυ, «γιατί...» (αφαίρεσε Τσάρλυ και Κοκκινομάλλη 1). Εκείνη ακριβώς τη στιγμή η πετονιά του τεντώθηκε. «Έπιασα κάτι!» φώναξε, και πετάχτηκε όρθιος. «Και πρέπει να είναι μεγάλο!» Αργά και με αγωνία άρχισε να τραβά την πετονιά του. «Δεν γίνεται να το χάσω,» είπε, τρίζοντας τα δόντια του.

Επιτέλους, εμφανίστηκε η άκρη της πετονιάς. (Τοποθέτησε πετονιά και αγκίστρι 2 και μεγάλο στρογγυλό σωρό από λάσπη.) Από το αγκίστρι κρεμόταν μια μάζα από λάσπη που έσταζε.

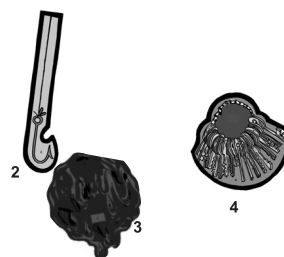
Ο Κοκκινομάλλης γέλασε δυνατά. «Χα! Χα! Ωραίο ψάρι! Βάζω στοίχημα πως μπορώ να πιάσω κάτι καλύτερο!»

Ο Τσάρλυ έκανε ένα μορφασμό αμνηχανίας. «Εντάξει, δεν έπιασα ψάρι! Όμως δεν είναι μόνο λάσπη, κάτι έπιασα!» Ο Τσάρλυ άπλωσε το χέρι του κι έπιασε την άκρη της πετονιάς. Το τίναξε με δύναμη. Ο Κοκκινομάλλης πλησίασε να δει. «Είναι ένα μάτσο με κλειδιά!» φώναξε. (Αντικατέστησε στρογγυλό σωρό από λάσπη 3, με κλειδιά 4.) «Πω, πω! Είναι πολλά και είναι δεμένα με μια παλιά σκουριασμένη αλυσίδα!»

«Είναι σίγουρα βρόμικα,» είπε ο Τσάρλυ, εξετάζοντας την ψαριά του. «Ένα, δύο, τρία... δεκαπέντε όλα μαζί. Θα πρέπει να ήταν στο ποτάμι για εκατό χρόνια.»

Σκίτσο 1

Σκίτσο 2

Δρόμος Πόλης

«Τι θα τα κάνεις;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης.

«Δεν ξέρω! Ίσως τα πάρω στην κατασκήνωση» απάντησε ο Τσάρλυ.

«Στην κατασκήνωση;» ρώτησε ξαφνιασμένος ο Κοκκινομάλλης. «Τι θα κάνεις τόσα κλειδιά στην κατασκήνωση;»

Ο Τσάρλυ χαμογέλασε καθώς τα σήκωσε ψηλά. «Θα τα δείξω σε όλους. Σίγουρα κανένας δεν έχει κάτι σαν κι αυτό. Δεν θα τα ανταλλάξω με τίποτα!»

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες)

Το βράδυ ο Τσάρλυ έβαλε τα κλειδιά σε μια γωνιά της βαλίτσας του. Έπειτα, αφού διάβασε τη Βίβλο του, επανέλαβε το εδάφιο για αποστήθιση που είχε για το Κυριακό σχολείο. Το εδάφιο ήταν το Ματθαίος 5:44 (τοποθέτησε το εδάφιο 5): «Εγώ όμως σας λέω: Ν' αγαπάτε τους εχθρούς σας, να δίνετε ευχές σ' αυτούς που σας δίνουν κατάρες, να ευεργετείτε αυτούς που σας μισούν, και να προσεύχεστε γι' αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται και σας καταδιώκουν.»

Ο δάσκαλος του στο Κυριακό σχολείο είχε πει πως η χριστιανική ζωή δεν είναι πάντα εύκολη. Τον πιστό συχνά τον κοροϊδεύουν ειδικά διαβάσει τη Βίβλο και μιλά για τον Κύριο. Μπορεί ακόμα να παρεξηγηθεί από άλλους πιστούς, ή να τον κατηγορήσουν για πράγματα που δεν έχει κάνει, ή να πουν ψέματα γι' αυτόν, ή ακόμα και να τον κακομεταχειριστούν. Τέτοιες στιγμές ο χριστιανός δεν πρέπει να εκνευριστεί και να προσπαθήσει να εκδικηθεί, αλλά αντίθετα, να προσευχηθεί και να ζητήσει από τον Κύριο να τον βοηθήσει να κάνει το σωστό. Θα πρέπει να αφήσει τον Κύριο να τον υπερασπιστεί. Ο Τσάρλυ τα σκεφτόταν όλα αυτά για αρκετή ώρα. Πριν ξαπλώσει, γονάτισε να προσευχηθεί. «Αγαπημένε Κύριε Ιησού,» προσευχήθηκε, «βοήθησέ με να θυμάμαι πάντοτε το εδάφιο αυτό και να κάνω αυτό ακριβώς που μου ζητάς. Ξέρω πως δεν θα είναι εύκολο όταν τα παιδιά θα με πειράζουν επειδή πηγαίνω συνέχεια στο Κυριακό σχολείο και που Σε αγαπώ τόσο πολύ, βοήθησέ με να τους αγαπώ με τον ίδιο τρόπο. Βοήθησέ με να είμαι καλός με όλους τους εχθρούς μου (δεν μπορούσε να σκεφτεί κανέναν εκείνη τη στιγμή!), και να κάνω πάντα το σωστό. Αμήν.»

Και όπως ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι ο Τσάρλυ συνέχισε να επαναλαμβάνει το εδάφιο του μέχρι που τον πήρε ο ύπνος. Του φάνηκε ότι μόλις τον είχε πάρει ο ύπνος όταν ένιωσε ένα απαλό σκούνημα. *(Αφαίρεσε Βιβλικό εδάφιο 5)*

«Τσάρλυ! Είναι ώρα να σηκωθείς!» ήταν η φωνή της μητέρας του.

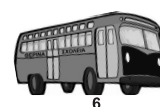
Ο Τσάρλυ, συνήθως, χρειαζόταν δέκα λεπτά για να ξυπνήσει, αλλά όχι σήμερα! «Είναι Κυριακή!» φώναξε, πηδώντας από το κρεβάτι του. «Πρώτα θα πάω στο Κυριακό σχολείο· και μετά το μεσημεριανό φαγητό θα πάω στην κατασκήνωση. Ζήτωωωωωωωω!»

Εκείνο το απόγευμα, καθώς το λεωφορείο της εκκλησίας (τοποθέτησε λεωφορείο 6) χοροπηδούσε στον στενό επαρχιακό δρόμο που οδηγούσε στη Βιβλική κατασκήνωση, ο Τσάρλυ έδινε τις τελευταίες οδηγίες στον Κοκκινομάλλη. «Να θυμάσαι, πως κάθε πρωί πρέπει να ξυπνάς στις επτά! Πρέπει να στρώνεις το κρεβάτι σου! Πρέπει να βοηθάς στην καθαριότητα του σπιτιού! Πρέπει να βοηθάς στο στρώσιμο και στο σερβίρισμα των τραπεζιών! Πρέπει...»

Ν' ΑΓΑΠΑΤΕ...
ΝΑ ΔΙΝΕΤΕ ΕΥΧΕΣ...
ΝΑ ΕΥΡΓΕΤΕΙΤΕ...
ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΕ ...
Ματθαίος 5:44

5

Σκίτσο 3

Βιβλική
Κατασκήνωση
1 Km

7

Σκίτσο 4

«Στάσου μια στιγμή,» τον διέκοψε ο Κοκκινομάλλης. «Μην τα λες τόσο γρήγορα. Δεν μπορώ να θυμάμαι όλους αυτούς τους κανόνες. Κι όπως τα λες ακούγεται σαν να πηγαίνουμε στη φυλακή.»

«Μη σε νοιάζει,» είπε ο Τσάρλυ, χτυπώντας τον Κοκκινομάλλη στον ώμο. «Θα σε βοηθήσω να μην ξεχάσεις κανέναν κανόνα. Αλλά εκτός από αυτό, θα σε βοηθήσει και ο Κύριος.»

Τότε φάνηκε στην άκρη του δρόμου μια μεγάλη πινακίδα. Που έγραφε (τοποθέτησε πινακίδα 7): ΒΙΒΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ SILVER SPRING – ΕΝΑΜΙΣΗ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΟ. Ο Τσάρλυ πήδηξε από ενθουσιασμό. «Σχεδόν φτάσαμε!» φώναξε σε όλους στο λεωφορείο.

«Κάτσε κάτω,» φώναξε ο οδηγός του λεωφορείου. «Κανείς δεν θα σηκωθεί από τη θέση του μέχρι να σταματήσει το λεωφορείο!»

Ο Τσάρλυ βούλιαξε στη θέση του και κοίταξε έξω από το παράθυρο. Αναγνώρισε όλα τα χαρακτηριστικά του τοπίου που οδηγούσαν προς την κατασκήνωση: Το ρυάκι που έτρεχε σαν ασημένια κορδέλα ανάμεσα στα δέντρα· τον παλιό ξύλινο φράχτη που ήταν δίπλα στο δρόμο σαν μια σπασμένη ανεμόσκαλα· τη στενή πέτρινη γέφυρα που οδηγούσε στην κατασκήνωση.

«Να εκεί είναι!» φώναξε ο Τσάρλυ, δείχνοντας έξω από το παράθυρο και πηδώντας πάλι όρθιος. «Τη βλέπω! Να εκείνα τα πράσινα και άσπρα κτίρια! Αυτή είναι η κατασκήνωση Ασημένια Πηγή!»

«Κάθισε κάτω!» φώναξε άγρια ο οδηγός.

«Ωxxxx!» μουρμούρισε ο Τσάρλυ καθώς έπεσε πάλι στη θέση του. Περίμενε ανυπόμονα μέχρι το λεωφορείο να σταματήσει έξω από ένα μεγάλο κτίριο όπου υπήρχε μια πινακίδα που έγραφε ΓΡΑΦΕΙΑ – ΕΓΓΡΑΦΕΣ.

«Εκεί πρέπει να πάμε πρώτα,» εξήγησε ο Τσάρλυ, «για να πληρώσουμε τα τροφεία.»

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες)

Μέσα στο κτίριο, ο Τσάρλυ (τοποθέτησε Τσάρλυ 8) και ο Κοκκινομάλλης (τοποθέτησε Κοκκινομάλλη 9) στάθηκαν στη σειρά (τοποθέτησε ομάδα κατασκηνωτών 11) ενώ μια γκριζομάλλα κυρία έπαιρνε τα χρήματα από τους κατασκηνωτές.

«Κοκκινομάλλη, κοίτα!» ψιθύρισε ο Τσάρλυ. «Εκεί είναι το χρηματοκιβώτιο!» Κι έδειξε ένα μεταλλικό κιβώτιο, που εξωτερικά έμοιαζε με κασέλα παλιάς εποχής, απ'αυτές που είχαν μέσα θησαυρούς, (τοποθέτησε χρηματοκιβώτιο 10) που ήταν ακουμπισμένο δίπλα στον ταμιά που μάζευε τα χρήματα.

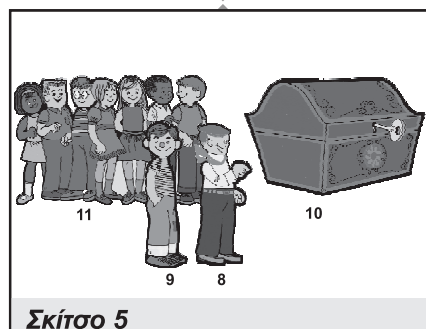
Το κουτί ήταν στολισμένο με ζωηρόχρωμα στολίδια· ενώ ένα μεγάλο χρυσό κλειδί βρισκόταν στην κλειδαρότρυπα.

«Σε τι χρησιμεύει;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης.

«Μέσα σ' αυτό φυλάνε τα χρήματα. Ο περσινός ομαδάρχης μας είχε πει πως είναι αντίκα. Κάποιος το έφερε από τη Γερμανία. Νομίζω πως αξίζει πολλά χρήματα.»

«Καταπληκτικό,» είπε ο Κοκκινομάλλης, «τέλειο!» Οι δυο τους παρακολουθούσαν την ταμιά καθώς άνοιγε το χρηματοκιβώτιο για να βάλει μέσα μερικά χρήματα.

Τα μάτια του Κοκκινομάλλη άνοιξαν διάπλατα. «Πω, πω! Κοίτα τι πολλά χρήματα! Ποτέ δεν έχω δει τόσα πολλά μαζί!»

Ο Τσάρλυ γέλασε. «Είναι προστατευμένα μέσα στο χρηματοκιβώτιο,» είπε, «επειδή είναι πάντα κλειδωμένο.»

Μετά που γράφτηκαν και πλήρωσαν τη συνδρομή τους, η ταμίας τους είπε, «Εσείς, τα δύο αγόρια, θα μείνετε στο σπιτάκι Carey. Ο ομαδάρχης σας είναι ήδη εκεί και σας περιμένει. Μπορείτε να τον λέτε θείο Τζεφ.»

«Τέλεια,» φώναξε ο Τσάρλυ. «Θα μείνουμε μαζί!» *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες)*

Ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης, μια τραβώντας και μια σέρνοντας τις βαλίτσες και τους υπνόσακους τους διέσχισαν την αυλή που οδηγούσε στο σπιτάκι Carey *(τοποθέτησε Σπιτάκι 12)*. «Στα σπιτάκια έχουν δώσει ονόματα ιεραποστόλων,» εξήγησε ο Τσάρλυ. «Το σπιτάκι Carey – αυτό που θα μείνουμε – έχει το όνομα του William Carey, ιεραποστόλου στην Ινδία. Κάποια άλλα από τα σπιτάκια ονομάζονται Livingstone Lodge, Moffat Mansion, Taylor Teepee, και άλλα παρόμοια.»

Είχαν σχεδόν φτάσει στο σπιτάκι Carey *(τοποθέτησε Τσάρλυ 8 και Κοκκινομάλλη 9)* όταν μια παρέα αγοριών εμφανίστηκε ξαφνικά μπροστά τους *(τοποθέτησε παρέα 13 και Μάικ 14 μαζί και 14^α)*. «Γεια!» είπε χαιρετώντας τους ο Τσάρλυ και ακουμπώντας τα πράγματά του στο έδαφος *(τοποθέτησε βαλίτσες 15)*.

«Γεια!» απάντησε όλη η παρέα με μια φωνή. Κι καθώς περικύκλωσαν τον Τσάρλυ και τον Κοκκινομάλλη, ο Τσάρλυ μέτρησε επτά αγόρια. Ένα από αυτά ήταν μεγαλύτερο από τα υπόλοιπα. Φαινόταν πως ήταν ο αρχηγός τους. Τα μαύρα του μαλλιά ήταν τραβηγμένα πίσω και τα μάτια του αλληθώριζαν σαν φιδίσια καθώς περιεργαζόταν τον Τσάρλυ και τον Κοκκινομάλλη., *(Αντικατάστησε Μάικ 14 με 14^α. Οι δύο αυτές φιγούρες είναι όμοιες εκτός του ότι κοιτάζουν σε διαφορετική κατεύθυνση. Χρησιμοποίησε εκείνη που σε βολεύει περισσότερο)*

«Πώς σας λένε;» ρώτησε άγρια.

«Εγώ είμαι ο Τσάρλυ, και αυτός είναι ο Κοκκινομάλλης.»

«Σε ποιο σπιτάκι θα μείνετε;»

«Στο σπιτάκι Carey,» απάντησε ο Κοκκινομάλλης. «Είναι εκείνο απέναντι,» κι έδειξε στην κατεύθυνση που βρισκόταν το σπιτάκι.

«Χα! Εμείς μένουμε στο σπιτάκι Livingstone Lodge,» είπε υπερήφανα το μεγάλο αγόρι, σφίγγοντας τους μυς του.

«Πω, πω!» ψιθύρισε με θαυμασμό ο Τσάρλυ. «Πώς απέκτησες τέτοιους μυς;»

«Σηκώνω βάρη. Τα παιδιά στη γειτονιά μου με φωνάζουν Μάικ ο μπρατσαδόρος!»

«Πόσο χρονών είσαι;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης.

«Δώδεκα. Μα η ηλικία δεν έχει καμιά σημασία για μένα. Δεν φοβάμαι κανέναν.» Και μ' ένα περιφρονητικό γέλιο και κοροϊδεύοντας, απομακρύνθηκε. Τα υπόλοιπα αγόρια γέλασαν και τον ακολούθησαν. *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες)*

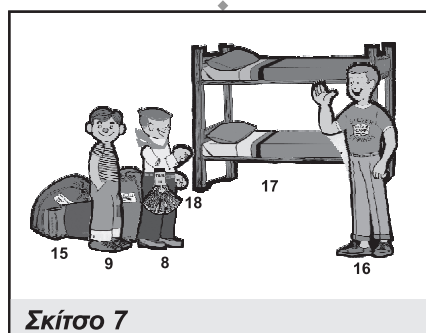
Ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης σήκωσαν τις βαλίτσες τους. «Δε θα ήθελα σε καμιά περίπτωση αυτός ο Μάικ να θυμώσει μαζί μου,» μουρμούρισε ο Τσάρλυ.

«Ούτε και με μένα,» συμφώνησε ο Κοκκινομάλλης.

Όταν έφτασαν στο σπιτάκι Carey, είδαν έναν νέο άντρα να στέκεται στην είσοδο. (Τοποθέτησε θείο Τζεφ 16, να κοιτά τον Τσάρλυ, 8, και τον Κοκκινομάλλη, 9.) «Γεια σας παιδιά!» τους καλωσόρισε. «Είμαι ο θείος Τζεφ. Πώς σας λένε;»

«Εγώ είμαι ο Τσάρλυ, και αυτός είναι ο Κοκκινομάλλης Σάντερς,» απάντησε ο Τσάρλυ δείχνοντας τον εαυτό του και τον Κοκκινομάλλη. «Αυτή είναι η δεύτερη φορά που έρχομαι στην κατασκήνωση, ενώ ο Κοκκινομάλλης έρχεται για πρώτη φορά.»

Σκίτσο 7

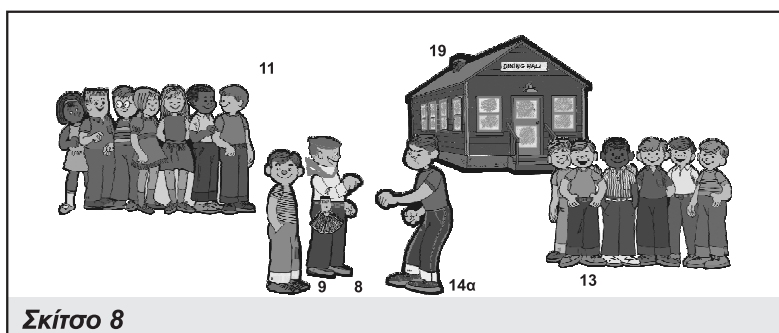
«Χαίρομαι που τα καταφέρατε,» απάντησε ο θείος Τζεφ. «Είμαι σίγουρος πως θα περάσουμε μια υπέροχη εβδομάδα εδώ στην κατασκήνωση. Και τώρα, γιατί δεν φτιάχνετε τα κρεβάτια σας; Έπειτα μπορείτε να ετοιμαστείτε για το βραδινό. Το κουδούνι θα χτυπήσει σε μισή ώρα.»

(Αφαίρεσε θείο Τζεφ 16, τοποθέτησε διόροφα κρεβάτια 17, και βαλίτσες 15)

Ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης διάλεξαν το διόροφο κρεβάτι κοντά στην πόρτα. «Θα μπορούμε να βγαίνουμε αμέσως από το σπιτάκι,» εξήγησε ο Τσάρλυ. Ο Κοκκινομάλλης ήθελε το πάνω κρεβάτι, έτσι ο Τσάρλυ συμφώνησε να κοιμηθεί στο κάτω. Όταν έφτιαξαν τα κρεβάτια, ο Τσάρλυ άνοιξε τη βαλίτσα του και έβγαλε από μέσα τα κλειδιά του. «Δεν πρέπει να τα ξεχάσω αυτά,» είπε. «Ίσως ν' αρχίσω να τα φοράω και από απόψε.» Έλυσε τη ζώνη του και πέρασε σε αυτήν την αλυσίδα που ήταν δεμένη τα κλειδιά (τοποθέτησε κλειδιά 18, στη ζώνη του Τσάρλυ, με το να κάνεις μια μικρή εγκοπή στη ζώνη του Τσάρλυ.) «Η καλύτερη ψαριά που έκανα ποτέ.»

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες)

Καθώς οι κατασκηνωτές μπήκαν σε σειρά έξω από την τραπεζαρία (τοποθέτησε Τσάρλυ 8· Κοκκινομάλλη 9· ομάδα κατασκηνωτών 11, παρέα αγοριών 13, τραπεζαρία 19), ο Τσάρλυ αναγνώρισε κάποια από τα παιδιά που είχε γνωρίσει την προηγούμενη χρονιά. «Γεια σου, Τζέρι! Γεια σου, Έντι!» τους φώναξε. Ήταν έτοιμος να φωνάξει και σε κάποια άλλα αγόρια όταν ένιωσε ένα χέρι στον ώμο του. Ήταν ο Μάικ ο μπρατσαδόρος! (Τοποθέτησε Μάικ 14.)

Σκίτσο 8

«Τι έχεις εκεί;» ρώτησε ο Μάικ, δείχνοντας την καρφίτσα στο μπλουζάκι του Τσάρλυ.

«Είναι η καρφίτσα του Κυριακού σχολείου,» απάντησε περήφανα ο Τσάρλυ. «Δεν χάνω ποτέ μάθημα.»

«Κυριακό σχολείο; Θέλεις να πεις πως πηγαίνεις στο Κυριακό σχολείο; Και πηγαίνεις και κάθε Κυριακή;»

«Και βέβαια! Εσύ δεν πας;»

«Όχι! Αυτά είναι για τα κοριτσάκια!»

«Δεν είναι!» απάντησε απότομα ο Τσάρλυ. «Χρειάζεται θάρρος για να είσαι πιστός και να πηγαίνεις στο Κυριακό σχολείο. Είναι πιο εύκολο να κάθεσαι τις Κυριακές στο σπίτι και να χαζολογάς.»

«Για να σου πω, εσένα, μικρέ, μη μου κάνεις εμένα κήρυγμα!» δυσανασχέτησε ο Μάικ. «Δεν μου αρέσει να μου λένε τι πρέπει να κάνω.» Και καθώς μιλούσε έριξε μια γρήγορα ματιά στη ζώνη του Τσάρλυ. «Εί! Πού τα βρήκες όλα αυτά τα κλειδιά;» ρώτησε, κουδουνίζοντας τα κλειδιά.

«Τα ψάρεψα στο ποτάμι,» απάντησε ο Τσάρλυ.

«Ναιεεε; Ε, λοιπόν, δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια μάζα από σκουπίδια!» ο Μάικ τράνταξε με δύναμη τα κλειδιά του Τσάρλυ. «Όπως και η καρφίτσα του Κυριακού σχολείου που φοράς!»

Ο Τσάρλυ έσφιξε τις γροθιές του. Ήθελε να χτυπήσει τον Μάικ. Μα θυμήθηκε το εδάφιο για αποστήθιση που είχε μάθει το προηγούμενο βράδυ. Σκέφτηκε πως ο Θεός δεν θα τον ήθελε να μαλώσει.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες)

Εκείνο το βράδυ, μετά τη λατρεία στη μικρή εκκλησία, ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης γύρισαν στο σπιτάκι Carey, όπου ο θεός Τζεφ, προτού ξαπλώσουν για να κοιμηθούν, τους οδήγησε στη βραδινή συνελέτη και προσευχή. Ο Τσάρλυ χασμουρήθηκε νυσταγμένα καθώς τράβηξε τα σκεπάσματά του. *(τοποθέτησε Τσάρλυ 20, στο κρεβάτι 17.)* Όταν τα φώτα έσβησαν, έμεινε να κοιτάζει για λίγα λεπτά στο σκοτάδι και σκέφτηκε τις περιπέτειες της μέρας: το ταξίδι με το λεωφορείο, το μεγάλο χρηματοκιβώτιο στο γραφείο εγγραφών, τα κλειδιά που είχε ψαρέψει στο ποτάμι, και το αγόρι που τον φώναζαν Μάικ Μπρατσαδόρο. Δεν νομίζω πως είναι πιστός, σκέφτηκε ο Τσάρλυ. Ίσως ο Θεός με θέλει κάποια ιεραποστολική δουλειά.

Καθώς έκλεισε τα μάτια του επανάλαβε ψιθυριστά το Βιβλικό εδάφιο *(τοποθέτησε εδάφιο 5)* που είχε μάθει το προηγούμενο βράδυ για το Κυριακό σχολείο: «Εγώ όμως σας λέω: Ν' αγαπάτε τους εχθρούς σας, να δίνετε ευχές σ' αυτούς που σας δίνουν κατάρες, να ευεργετείτε αυτούς που σας μισούν, και να προσεύχεστε γι' αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται και σας καταδιώκουν.»

Με μια αίσθηση ικανοποίησης και προσμονής ο Τσάρλυ τελικά αποκοιμήθηκε βαθιά.

Εφαρμογή

Το Ματθαίος 5:44, το εδάφιο που έμαθε ο Τσάρλυ, είναι ένα εδάφιο που πρέπει όλοι να μάθουμε και να θυμόμαστε. Όταν κάνουμε τον Ιησού Χριστό προσωπικό μας Σωτήρα, υπάρχει η πιθανότητα να μας κοροϊδέσουν και να μας πειράξουν. Δεν θα μπορέσουν καταλάβουν όλοι αυτό που κάναμε. Όμως, ο Κύριος Ιησούς θέλει να αγαπάμε όλους εκείνους που μας φέρονται άσχημα και να είμαστε καλοί μαζί τους πάντοτε. Αυτό δεν μπορούμε να το κάνουμε μόνοι μας, όμως ο Κύριος Ιησούς έχει υποσχεθεί να μας βοηθήσει. Δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ. Έχει υποσχεθεί να μας δώσει δύναμη να αγαπάμε και το μεγαλύτερο μας εχθρό.

Ίσως κάποιοι από σας να μην έχετε ακόμα δεχτεί τον Ιησού Χριστό ως προσωπικό σας Σωτήρα. Αν όχι, γιατί δεν το κάνετε σήμερα; Καλέστε Τον να έρθει στη ζωή σας όπως έκαναν ο Τσάρλυ και ο Κοκκινομάλλης. Ο Ιησούς υποσχέθηκε να έρθει στη ζωή σας αν απλά Του το ζητήσετε (δες Αποκάλυψη 3:20).

